

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.2.2014
COM(2014) 72 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Internetpolitik og -forvaltning
EU's rolle i udformningen af fremtidens internetforvaltning
(EØS-relevant tekst)**

1. INDLEDNING

EU har bidraget til at underbygge og udvikle internettet i mere end 15 år: Internettet er et vigtigt led i hverdagen og udgør en grundpille i det digitale indre marked, og som sådan har det fremmet innovation, vækst, handel, demokrati og menneskerettigheder¹. Det skønnes, at den del af væksten, der er forbundet med internetøkonomien, ligger på næsten 11 % i EU, og dens bidrag til BNP forventes at stige fra 3,8 % i 2010 til 5,7 % i 2016². De små og mellemstore virksomheder, der bruger internettet intensivt, vokser næsten dobbelt så hurtigt som andre virksomheder³. Det er nødvendigt at udnytte dette økonomiske potentiale yderligere og sikre, at enkeltpersoner kan få adgang til det indhold og de varer og tjenesteydelser, de ønsker, og at de kan kontrollere, hvilke oplysninger de ønsker at dele med andre, og hvilke de vil holde for sig selv. Sikre, stabile og robuste net udgør grundlaget for en pålidelig og blomstrende internetøkonomi⁴. Et åbent og frit internet, hvor alle de rettigheder, folk har, når de er offline, også gælder online, fremmer social og demokratisk fremgang på verdensplan.

En bæredygtig forvaltning af internettet med deltagelse af alle interesseparter⁵ er altafgørende, hvis vi skal bevare disse fordele. Der er en bred vifte af organisationer involveret i internetforvaltning⁶, hvorved der alment forstås at "staterne, den private sektor og civilsamfundet i deres respektive roller udvikler og anvender fælles principper, normer, regler, beslutningsprocedurer og programmer, der former udviklingen og brugen af internettet"⁷.

I den senere tid er modsætningerne mellem de forskellige visioner for internettets fremtid og om, hvordan det kan forvaltes af de forskellige interesseparter på en holdbar måde, blevet skærpet. Desuden har afsløringen af storstilede overvågningsprogrammer og frygten for cyberkriminalitet påvirket tilliden til internettet i negativ retning. Samlet set kan en fortsat nedgang i tilliden til internettet og den måde, det styres på i dag, bremse innovationen og de europæiske internetvirksomheders vækst. Dette kunne ligeledes føre til, at der bliver lagt pres på for at indføre regionale og nationale forvaltningsstrukturer, der kan resultere i en fragmentering af internettet.

I denne meddelelse foreslås et grundlag for en fælles europæisk vision for internetforvaltning, der:

¹ Se KOM(1998) 111, KOM(1998) 476, KOM(2000) 202, EFT C 293 af 14.10.2000, KOM(2009) 277, Europa-Parlamentets beslutning af 15.6.2010 (2009/2229(INI)).

² Boston Consulting Group, "The \$4.2 Trillion Opportunity – the Internet Economy in the G-20", 3/2012.

³ McKinsey Global Institute "Internet matters: The Net's sweeping impact on growth, jobs, and prosperity", 2011.

⁴ JOIN(2013) 1, "EU-strategi for cybersikkerhed: Et åbent, sikkert og beskyttet cyberspace", 7.2.2013.

⁵ Ifølge Tunisdagsordenen bør forvaltningen af internettet involvere regeringer, den private sektor og civilsamfundet (afsnit 34) såvel som mellemstatslige og internationale organisationer (afsnit 35, litra d) og e)) og omfatte bidrag fra den akademiske verden og tekniske kredse (afsnit 36).

⁶ Se f.eks. "Introduction to Internet Governance", <http://www.diplomacy.edu/IGBook>; Mapping Internet Governance project på adressen <http://idgovmap.org/>; <http://www.icann.org/sites/default/files/assets/governance-2500x1664-21mar13-en.png>.

⁷ Arbejdsdefinition af internetforvaltning, som godkendt i konklusionerne fra WSIS, se <http://www.itu.int/wsiss>.

- forsvarer og fremmer grundlæggende rettigheder og demokratiske værdier samt forvaltningsstrukturer, der involverer mange interesseparter, og som er baseret på klare regler, der respekterer disse rettigheder og værdier⁸
- omfatter et samlet, ufragmenteret net, der er underlagt de samme love og regler som dem, der gælder for andre aspekter af vores hverdag, og hvor den enkelte kan nyde godt af sine rettigheder samt af retsmidler, der kan bringes i anvendelse, hvis disse rettigheder bliver krænkede
- er baseret på en model, der reelt omfatter mange forskellige interesseparter,
 - hvor de nødvendige mellemstatslige drøftelser er forankret i princippet om flerpartsdeltagelse i fuld bevidsthed om, at internettet er opbygget og vedligeholdes af en bred vifte af interesseparter ud over de statslige administrationer,
 - hvor beslutningerne tages på baggrund af principper om god forvaltningsskik, herunder gennemsigtighed, ansvarlighed og princippet om, at alle interesseparter involveres
- omfatter et styrket og reformeret forum for internetforvaltning (Internet Governance Forum)
- indebærer en globalisering af organisationerne Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) og Internet Assigned Numbers Authority (IANA).

Denne meddelelse bygger videre på Europa-Kommissionens tidligere meddelelse om internetforvaltning fra 2009, særligt hvad angår målsætningen om at styrke flerpartsmodellen. Den kræver ikke noget nyt internationalt retligt instrument til behandling af spørgsmål vedrørende internetforvaltning⁹.

Meddelelsen fokuserer på de vigtigste politikområder, der er relevante for det komplekse internetforvaltningsøkosystem. Afsnit 2, 3 og 4 behandler hovedområderne i den igangværende debat, nemlig udviklingen af princippet for internetforvaltning, en ramme for samarbejdet og internettets kernefunktioner. Afsnit 5 indeholder konkrete forslag til, hvordan den nuværende flerpartsmodel kan styrkes. Afsnit 6, 7 og 8 ser fremad mod nogle af de hovedspørgsmål, der bør ses på i forbindelse med internetforvaltning i fremtiden, nemlig det stærke samspil mellem tekniske normer og internetpolitik, de vigtigste udfordringer ved genopbygning af tillid samt konflikterne mellem jurisdiktioner og love. Mange af de fremlagte spørgsmål vil blive genstand for yderligere specifikke høringer af interesseparterne.

2. EN PRINCIPBASERET TILGANG

Internettets styrke ligger i dets åbne, decentrale natur, der er baseret på standarder, som ikke er ophavsretligt beskyttede, hvilket medfører lave adgangsbarrierer. Den Europæiske Union har altid været tilhænger af internettet som et samlet ufragmenteret forum, hvor alle ressourcer bør være tilgængelige på samme måde, uanset hvor brugeren og udbyderen befinder sig. Dette gælder især i tilfælde, hvor ressourcerne har tilknytning til menneskerettigheder, og hvor nogle stater under henvisning til sikkerhedshensyn forsøger at begrænse deres borgeres forbindelser med resten af verden ved hjælp af censur og andre

⁸ Som fastsat i verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention og EU's charter om grundlæggende rettigheder.

⁹ Desuden vil foranstaltningerne i denne meddelelse ikke kræve yderligere budgetmidler ud over de nuværende bevillinger, som der allerede er taget højde for i den gældende flerårige finansielle ramme.

restriktioner. Det er imod internettets åbne natur¹⁰ at blokere, bremse eller diskriminere indhold, applikationer eller tjenesteydelser. Der kan være komplicerede lovgivningsmæssige eller politiske udfordringer at takle, men filtrering af trafikken ved grænserne eller andre tilgange, der udelukkende er af national karakter, kan føre til fragmentering af internettet og muligvis bringe den økonomiske vækst og den frie strøm af information i fare. Dette udelukker ikke en øget indsats hen imod diversificering af de underliggende infrastrukturer såsom lokale internetadgangspunkter og transmissionskapacitet, som kan styrke internettets modstandskraft og robusthed, samt foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte grundlæggende rettigheder og tage hånd om de spørgsmål, der er opstået som følge af afsløringerne af storstilede overvågnings- eller efterretningsaktiviteter.

I mere end to år har Kommissionen været fortalere for en tilgang, som kan opsummeres i akronymet **COMPACT**¹¹: "the Internet as a space of Civic responsibilities, One unfragmented resource governed via a Multistakeholder approach to Promote democracy and Human Rights, based on a sound technological Architecture that engenders Confidence and facilitates a Transparent governance", dvs. internettet som et forum for borgeransvar, én ufragmenteret ressource, der styres ved hjælp af en flerpartstilgang, der har til formål at fremme demokrati og menneskerettigheder på grundlag af en solid teknologisk arkitektur, der skaber tillid og fremmer en transparent forvaltning både af den underliggende internetinfrastruktur og af de tjenester, der bygger på den.

COMPACT bygger på Tunisdagsordenen fra 2005. Siden da er der vokset et væld af internetforvaltningsprincipper frem i forskellige fora, men i de fleste tilfælde bliver hvert enkelt forum kun støttet af et begrænset antal interesseparter, eller dets geografiske rækkevidde er begrænset¹². En proces, der fører hen imod en række mere sammenhængende principper for internetforvaltning med en bredere opbakning, ville kunne bidrage til at skabe et fælles grundlag.

Kommissionen anbefaler, at der i et samarbejde mellem alle interesseparter opstilles et sammenhængende sæt globale internetforvaltningsprincipper, der er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og demokratiske værdier. Kommissionen vil fremme drøftelser blandt interesseparterne bl.a. ved hjælp af flerpartsplatforme og i Gruppen på Højt Plan vedrørende Forvaltning af Internettet¹³. Kommissionen opfordrer Rådet og Europa-Parlamentet til at bidrage til en fælles europæisk holdning i alle relevante sammenhænge.

¹⁰ COM(2013) 627. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger vedrørende EU's indre marked for elektronisk kommunikation med henblik på at opnå et netforbundet europæisk område.

¹¹ Som blev præsenteret på OECD's møde på højt plan om internetøkonomien den 28. juni 2011, http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/kroes/en/blog/i-propose-a-compact-for-the-internet.

¹² F.eks. OECD-Rådets henstilling om principper for internetpolitik (2011); erklæringen fra G8-topmødet i Deauville, 2011.

¹³ Kommissionens ekspertgruppe, der skal sikre koordinering på europæisk plan som opfølgning på WSIS.

3. EN RAMME FOR FORVALTNINGSSAMARBEJDET

I betragtning af internettets globale økonomiske og samfundsmæssige betydning er det afgørende, at der finder gensidige respektfulde dialoger sted mellem alle interesseparterne om den globale internetforvaltnings fremtidige udvikling. Internet Governance Forum er et resultat af verdenstopmødet om informationssamfundet (WSIS) og har til formål at fremme fremsynede drøftelser blandt samtlige parter, hvoraf mange ikke har arbejdet tæt sammen før. Det er dog vigtigt at forbedre formatet og kvaliteten af forummets resultater for at øge den indflydelse, de har på den globale internetforvaltning og -politik.

Styrket samspil mellem de parter, der er involveret i internetforvaltning bør fremmes ved hjælp af dialoger om specifikke spørgsmål i stedet for ved, at der oprettes nye organer. Dette vil gøre det muligt for relevante parter at arbejde med specifikke udfordringer på tværs af strukturelle og organisatoriske grænser. Her kunne man lade sig inspirere af internettets distribuerede arkitektur, som bør fungere som model for et bedre samspil mellem alle parter.

Desuden er det nødvendigt, at en bæredygtig model klart definerer rollerne for aktørerne i forvaltningsprocessen, herunder de offentlige myndigheders rolle, så disse kan opfylde deres forvaltningspolitiske forpligtelser i overensstemmelse med menneskerettighederne i onlineverdenen¹⁴. For at opnå denne bæredygtighed er det også nødvendigt, at alle interesseparter forpligter sig til at overholde et sammenhængende sæt principper for internetforvaltning.

Det er afgørende, at der findes ansvarlighedsmekanismer for aktørerne på internettet, herunder for organisationer, der er ansvarlige for centrale internetopgaver. Ved hjælp af mekanismer såsom selvurdering og uafhængigt peer review kan gennemførelsen styrkes, og der kan gives anbefalinger til forbedringer.

Bekræftelsen af tilsagnene fra Internet Cooperation for Assigned Names and Numbers (ICANN) og dennes brug af flerpartsvurderingspaneler kan være en inspirationskilde for andre organisationer og processer.

Kommissionen vil engagere sig med interesseparterne for:

- at styrke Internet Governance Forum, idet der tages hensyn til anbefalingerne fra arbejdsgruppen om forbedringer af dette forum¹⁵
- klart at definere de offentlige myndigheders rolle i en flerpartssammenhæng i overensstemmelse med et åbent og frit internet
- at fremme flerpartsdialoger og -beslutninger om specifikke spørgsmål på tværs af organisatoriske grænser.

4. GLOBALISERING AF VIGTIGE BESLUTNINGER VEDRØRENDE INTERNETTET

Internettet er blevet en vigtig infrastruktur med globale dimensioner. Det fungerer godt, selv om dets struktur ikke bliver overvåget af internationale mellemstatslige organer. Samtidig vil

¹⁴ Se afsnit 35 og 36 i Tunisdagsordenen og KOM(2009) 277, afsnit 2.

¹⁵ Se http://unctad.org/meetings/en/SessionalDocuments/a67d65_en.pdf.

en højere grad af international ligevægt i de eksisterende strukturer øge de nuværende forvaltningsordningers legitimitet.

I 2005 forpligtede USA's regering sig til at arbejde sammen med det internationale samfund om at løse de forvaltningspolitiske problemer i forbindelse med landekode-topdomænerne (ccTLD)¹⁶. Dette tilsagn er dog endnu ikke fuldt ud opfyldt. I sin meddelelse¹⁷ fra 2009 pegede Kommissionen på den ufuldstændige internationalisering af internettets kernefunktioner og organisationer.

Siden 2009 har ICANN taget skridt i denne retning, særligt med oprettelsen af operationelle knudepunkter i Istanbul og Singapore i 2013. Disse skridt hilses velkommen. ICANN's status i henhold til californisk lov med et kontraktligt forhold til et enkelt land er dog ikke blevet ændret. ICANN's eksklusive relation med en enkelt regering, som illustreres ved organisationens tilsagnsbekræftelse, har sin oprindelse i internettets historie, og den er nødt til at blive mere global her i internettets tidsalder, hvor internettet er blevet en altafgørende støttefunktion for samfund og økonomier overalt i verden. I oktober 2013 opfordrede lederne af organisationer, der er ansvarlige for koordineringen af internettets tekniske infrastruktur, i Montevideoerklæringen¹⁸ om internetsamarbejdets fremtid til, at der bliver sat skub i globaliseringen af ICANN's og IANA's funktioner. Det globale flerpartsmøde om internetforvaltning i fremtiden, der skal afholdes i Brasilien i april 2014, har til formål at identificere konkrete og gennemførlige skridt til at tage fat på globaliseringen af ICANN's og IANA's funktioner¹⁹.

Kommissionen vil samarbejde med alle interesseparter om at:

- **klarlægge, hvorledes IANA's funktioner kan globaliseres, samtidig med at domænenavnssystemets fortsatte stabilitet og sikkerhed bevares**
- **fastsætte en klar tidshorisont for globaliseringen af ICANN, herunder dens tilsagnsbekræftelse.**

5. FLERPARTSPROCESSEN

Flerpartsprocesserne vedrørende internettet er meget forskellige og omfatter alt fra simpelt netværkssamarbejde til beslutninger, der har global indvirkning, såsom dem, der træffes af ICANN, og fastsættelsen af specifikationer i Internet Engineering Taskforce (IETF)²⁰. At en proces hævdes at omfatte flere interesseparter garanterer dog ikke automatisk resultater, der bredt anerkendes som legitime. Kommissionen støtter fortsat en reel flerpartstilgang, der kan give denne legitimitet.

¹⁶ Se <http://www.ntia.doc.gov/other-publication/2005/us-principles-internets-domain-name-and-addressing-system>.

¹⁷ KOM(2009) 277.

¹⁸ Se <http://www.internetsociety.org/news/montevideo-statement-future-internet-cooperation>.

¹⁹ IANA's funktioner omfatter 1) koordinering af tildelingen af tekniske internetprotokolparametre, 2) varetagelse af visse ansvarsopgaver i forbindelse med forvaltningen af domænenavnssystemets rodzone, 3) tildeling af internettets nummerressourcer og 4) andre tjenester vedrørende forvaltning af topdomænerne ARPA og INT.

²⁰ Se <http://www.ietf.org/about/>.

For yderligere at styrkes flerpartsmodellen foreslår Kommissionen, at disse flerpartsprocesser vedrørende internettet, ud over at være i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder mindst skal opfylde følgende krav:

- Gennemsigtighed.** Alle interesseparter skal have meningsfuld adgang til og oplysninger om de organisatoriske processer og procedurer, som gælder for organet. Dette bør især forhindre, at passive interesseparter udfører aktiviteter ved hjælp af en fuldmægtig.

- Rummelighed og balance.** De, der er ansvarlige for en rummelig proces, må gøre en rimelig indsats for at nå ud til alle parter, der berøres af et givet emne, og tilbyde rimelige og prismæssigt overkommelige muligheder for at deltage og bidrage til alle faser i beslutningsprocessen, samtidig med at man undgår, at dominerende interesseparter eller særlige interesser overtager processen.

- Ansvarliggørelse.** Der skal være klare, offentlige forpligtelser til at aflægge regelmæssig rapport til interesseparterne eller til uafhængige overvågningsorganer, og der skal være klageadgang for alle parter ved hjælp af effektive konfliktløsningsmekanismer.

Desuden skal der ved brug af flerpartsstrategier gøres en passende indsats for at modvirke de store forskelle mellem de forskellige interessentgruppers evne til at deltage, således at man sikrer en bedre repræsentativitet, f.eks. ved at gøre det muligt automatisk at deltage via fjernadgang. Endvidere bør det anerkendes, at de forskellige faser i beslutningsprocessen hver stiller deres egne krav og kan berøre forskellige grupper af interesseparter. Kommissionen bifalder, at nogle af interessentgrupperne arbejder på at udvikle retningslinjer for flerpartsprocesser og opfordrer til, at indsatsen videreføres. Solide flerpartsprocesser er og bliver af afgørende vigtighed for den fremtidige forvaltning af internettet. Samtidig må de ikke påvirke offentlige myndigheder, hvis beføjelser og legitimitet hidrører fra demokratiske processer, og deres evne til at opfylde offentlige politiske forpligtelser, for så vidt de er i overensstemmelse med universelle menneskerettigheder. Dette omfatter deres ret til at gribe ind med lovgivning, når dette er nødvendigt.

Europa-Kommissionen er stor tilhænger af flerpartsmodellen for internetforvaltning. Den opfordrer interesseparterne til yderligere at styrke modellens bæredygtighed ved at gøre aktørerne og processerne mere rummelige, gennemsigtige og ansvarlige.

Kommissionen vil samarbejde med interesseparterne om udveksling af bedste praksis.

Rummelighed

Den brede vifte af politikområder, der berører internettet, og de tilhørende komplicerede institutionelle rammer gør det i praksis vanskeligt for mange interesseparter at deltage i udformningen af internetpolitikken. Dette kan bidrage til en generel følelse af udelukkelse og fratagelse af rettigheder. I denne sammenhæng bør der også tages hensyn til behovene hos personer med handicap²¹. Der bør ligeledes gøres en yderligere indsats for at udvide flerpartsstrukturerne i lande, hvis interesseparter ikke er tilstrækkeligt repræsenteret. De europæiske og nordamerikanske regionale topdomæneadministratorers støtte til etablering af den afrikanske regionale topdomæneadministrator er et godt eksempel.

²¹ Dette vil afspejle den forpligtelse, som EU har indgået som part i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, se:

<http://www.un.org/disabilities/convention/conventionfull.shtml>

En måde at klare denne udfordring på er at lette adgangen til fora og oplysninger ved at gøre det til en generel regel, at man kan deltage i møder ved hjælp af fjernadgang. Længere ude i fremtiden kan dataudvindings- og visualiseringsværktøjer, der anvendes på frit tilgængelige data og oplysninger om internetpolitik og -forvaltning, muliggøre en bredere deltagelse.

Kommissionen har planer om at udvikle en onlineplatform kaldet Global Internet Policy Observatory (GIPO)²², der kan kanalisere sådanne oplysninger og gøre dem bredt tilgængelige. Denne platform skal være en global onlineresource til overvågning af internetpolitik, -lovgivning og -teknologi, der skal medvirke til at identificere forbindelser mellem forskellige fora og debatter for at overvinde "politiske siloer" og bidrage til at sætte oplysninger ind i en sammenhæng. Dette ville gøre det lettere for interesseparter med begrænsede ressourcer at følge, forstå og engagere sig i internetforvaltning og -politik²³.

Kommissionen agter at lancere den tekniske udvikling af Global Internet Policy Observatory i 2014 som en ressource for det globale samfund.

Kommissionen opfordrer interesseparterne til at engagere sig i kapacitetsopbygning for at etablere og fremme flerpartsprocesser i lande og regioner, hvor disse er mindre udviklede eller slet ikke udviklede.

Sammen med støttemodtagerne vil Kommissionen i 2014 fortsætte med at styrke sine udviklingsbistandsprogrammer til støtte for medieudvikling og ytringsfrihed samt teknologisk, politisk og lovgivningsmæssig kapacitetsopbygning vedrørende internettet.

Der er høstet visse erfaringer med at anvende en flerpartsmodel til formulering af internetrelaterede politikker på nationalt plan. Eksempler fra EU omfatter Frankrigs Conseil National du Numérique og Det Forenede Kongeriges Multistakeholder Advisory Group on Internet Governance. Uden for EU er den brasilianske Comitê Gestor da Internet et fremtrædende eksempel, hvor flerpartsprocessen anvendes til høringsformål i forbindelse med forberedelsen af politikker, der vedrører internettet²⁴. Lignende tilgange kunne anvendes på europæisk plan for at minimere fragmenteringen af internetforvaltningsrelaterede politikker i fremtiden, idet der muligvis kan bygges på erfaringerne fra eksisterende net²⁵. Dette ville afhjælpe behovet for en mekanisme for tidlig, forudgående høring, der er tilpasset den hurtige teknologiske udvikling og dens konsekvenser for internetforvaltningsrelaterede politikker, ved at der løbende foregår en dialog med en bred og kompleks vifte af interessentgrupper. En anden vigtig funktion kunne være at hjælpe med at koordinere aktiviteterne i eksisterende rådgivningsorganer i EU, når dette er relevant. Det er nødvendigt, at Kommissionen er i stand til at engagere sig på meningsfuld vis med de mange forskellige internetinteressenter i Europa, også græsrodsinitiativer, der udgør en vigtig del af internetøkosystemet.

Kommissionen vil lancere en bred høring af civilsamfundet, tekniske og akademiske kredse og det europæiske erhvervsliv samt Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om,

²² Se <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/commission-plans-guide-through-global-internet-policy-labyrinth>.

²³ Den tekniske udvikling af Global Internet Policy Observatory og det vejledende EU-bidrag på 500 000 EUR er omhandlet i Horisont 2020-arbejdsprogrammet for 2014-2015.

²⁴ Andre relevante eksempler er OECD's rådgivende udvalg vedrørende internettet og det kenyanske KICTAnet.

²⁵ F.eks. EuroDIG, <http://www.eurodig.org/>.

hvordan man kan sikre, at flere interesseparter bliver involveret på passende og gennemsigtig vis i formuleringen af fremtidige europæiske internetforvaltningspolitikker.

6. DE TEKNISKE STANDARDER, DER FORMER INTERNETTET

De tekniske detaljer i forbindelse med internetprotokoller og andre informationsteknologiske specifikationer kan have omfattende konsekvenser for forvaltningspolitikken. Deres udformning kan have indflydelse på menneskerettighederne såsom brugernes ret til databeskyttelse og -sikkerhed, deres mulighed for at få adgang til viden og information samt deres ytringsfrihed online. Disse specifikationer berører også andre interesseparter, herunder virksomheder, der opererer online, og hvis sikkerhedskrav også bør tages med i overvejelserne.

Kommissionen ser med tilfredshed på den indsats, der gøres i tekniske kredse, for at fastlægge specifikationer på baggrund af forvaltningspolitiske hensyn. Positive eksempler er blandt andet teknisk vejledning om hensynet til privatlivets fred i nye protokoller²⁶, anerkendelse af flersprogethed i forbindelse med internationaliserede domænenavne og standarder for tilgængelighed for personer med handicap. Denne indsats er særlig vigtig, eftersom IP-baserede teknologier bliver mere og mere udbredte inden for sektorer såsom energi, transport, finans og sundhed.

Selv hvor den tekniske diskussion foregår åbent, bliver de vigtigste beslutninger dog ofte taget af tekniske eksperter i mangel af en bred interessentrepræsentation. En virkningsfuld flerpartstilgang til fastlæggelse af specifikationer på internettet vil blive baseret på effektiv, gensidig interaktion mellem tekniske og forvaltningspolitiske overvejelser²⁷, således at de tekniske specifikationer mere systematisk tager højde for de politiske behov. Dette er særlig vigtigt, når specifikationerne klart har betydning for enkeltpersoners juridiske rettigheder, særligt menneskerettighederne. Samtidig følger udbredelsen og administrationen af internetressourcer regler, der er skabt gennem flerpartsprocesser.

Konsekvenserne af denne udvikling inden for fastlæggelse af standarder vedrørende internettet kræver en åben, offentlig debat med alle berørte parter.

Det er også vigtigt at støtte den europæiske internetsektors implementering af åbne standarder og sektorens deltagelse i udviklingen af åbne internetstandarder.

Sammen med interesserede parter, herunder den europæiske internetsektor, foreslår Kommissionen at afholde en række workshops med internationale eksperter inden for jura, etik²⁸, samfundsvidenskab, økonomi, internationale relationer og teknologi. Som resultat forventes der konkrete, gennemførlige henstillinger, der skal sikre

²⁶ Se <http://tools.ietf.org/html/rfc6973>.

²⁷ Se forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, Kommissionens afgørelse af 28. november 2011 om oprettelse af den europæiske multistakeholderplatform for IKT-standardisering, se <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/european-multistakeholder-platform-ict-standardisation>.

²⁸ Se også udtalelse fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi, http://ec.europa.eu/bepa/european-group-ethics/docs/publications/ict_final_22_february-adopted.pdf.

sammenhæng mellem eksisterende standardiseringsrammer og nye former for fastlæggelse af standarder via internettet.

Kommissionen opfordrer alle interesseparter til at styrke (og om relevant skabe) strukturerede mekanismer, der muliggør en regelmæssig, tidlig og reelt rummelig deltagelse, vurdering og kommentering i forbindelse med tekniske beslutninger. Disse strukturerede mekanismer bør også stræbe mod at sikre, at de tekniske beslutninger er i overensstemmelse med menneskerettighederne.

7. OPBYGNING AF TILLID

Tillid til internettet og til forvaltningen af det er en forudsætning for, at dets potentiale som en drivkraft for økonomisk vækst og innovation kan udnyttes. Et sikkert, stabilt og robust internet er altafgørende for, at vi kan bevare og fremme de økonomiske og samfundsmæssige fordele ved det digitale økosystem.

Kommissionen er i færd med at takle disse udfordringer, især gennem en reform af EU's databeskyttelsesramme²⁹, effektiv bekæmpelse af cyberkriminalitet og en ambitiøs tilgang til cybersikkerhed, f.eks. EU's strategi for cybersikkerhed³⁰. Denne strategi har til formål at gøre EU's onlinemiljø til det sikreste i verden, samtidig med at de grundlæggende rettigheder bevares og fremmes³¹. En stigende mængde onlineaktiviteter er i direkte strid med udøvelsen af grundlæggende rettigheder.

Cyberkriminalitet, herunder misbrug af børn³², identitetstyveri, cyberangreb og svig med andre betalingsmidler end kontanter samt andre former for ulovlig behandling af personoplysninger udgør en alvorlig trussel mod tilliden til internettet. Kommissionen er fast besluttet på at nedbringe cyberkriminalitetsraten drastisk.

Det tekniske samfund har en central rolle at spille, blandt andet ved at skabe tillid til IP-baseret kommunikation og robuste krypteringssystemer for at øge den IP-baserede kommunikations troværdighed. Dette ville bidrage til en effektiv bekæmpelse af cyberkriminalitet og beskytte brugernes privatliv.

Storstilede overvågnings- og efterretningsaktiviteter har også medført en forringet tillid til internettet og den nuværende forvaltning af det. Kommissionen har behandlet nogle af disse spørgsmål, især i meddelelsen om genopbygning af tilliden til internationale overførsler af

²⁹ COM(2012) 11, 25.1.2012, forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse).

³⁰ JOIN (2013) 1, EU-strategi for cybersikkerhed: Et åbent, sikkert og beskyttet cyberspace, 7.2.2013, og COM(2013) 48, forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles niveau for net- og informationssikkerhed i hele EU.

³¹ Som fastsat i verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention og EU's charter om grundlæggende rettigheder.

³² Direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA og COM(2012) 196, Europæisk strategi for et bedre internet for børn, 2.5.2012.

personoplysninger³³. Konsekvenserne for den globale internetforvaltning må også undersøges nærmere.

Kommissionen vil arbejde sammen med Rådet og Parlamentet om at sikre en hurtig vedtagelse og gennemførelse af vigtig lovgivning, herunder reformen af databeskyttelsesrammen og det foreslåede direktiv om net- og informationssikkerhed, for at styrke tilliden til onlinemiljøet.

Kommissionen vil samarbejde med de relevante partnere om at genopbygge tilliden til internettet, bl.a. ved at styrke den globale forvaltning af det, hvilket er en vigtig forudsætning for en bæredygtig fremtid for et åbent internet.

8. KONFLIKTER MELLEM JURISDIKTIONER OG LOVE

Ligesom det er tilfældet med andre grænseoverskridende aktiviteter, frembyder internettet en række udfordringer for anvendelsen af lovgivningen. Selv om disse udfordringer ikke altid kun omfatter internettet, giver mængden af grænseoverskridende transaktioner af forskellig slags, der foregår online, anledning til en mere grundig overvejelse af, hvordan de eksisterende regler anvendes på internettet.

Anvendelse af national lovgivning på en anden stats territorium - ofte baseret på domænenavnssystemets geografi - har ført til en række modstridende juridiske afgørelser³⁴. Det kan f.eks. føre til sager, hvor domænenavne, der anvendes i én jurisdiktion, tilbagekaldes på grundlag af bestemmelser i en anden, alt afhængigt af hvor registratoren eller topdomæneadministratoren hører hjemme.

Mange aktiviteter på internettet er i stigende grad underlagt kontraktlige aftaler mellem private virksomheder og brugere af internettet. Ikke-kontraktlige forpligtelser for personer, der indgår elektroniske handler, og mellemed er ligeledes relevante i denne sammenhæng. Disse ordningers kompleksitet og i visse tilfælde uigennemsigthed, herunder for så vidt angår bestemmelser om gældende jurisdiktion og lovgivning, kan give anledning til en vis grad af retsusikkerhed.

Fra en privatretlig synsvinkel findes der ensartede EU-bestemmelser om retlig kompetence og anerkendelse og håndhævelse af retskendelser og konfliktregler på visse områder, særligt hvad angår kontraktlige og ikke-kontraktlige forpligtelser. Disse regler regulerer denne form for problemer i EU. På internationalt plan er konfliktreglerne ikke udviklet i tilstrækkelig grad, hvilket fører til uløste retlige konflikter uden for EU. Især når der er tale om internetrelaterede tjenester, der i sagens natur er grænseoverskridende såsom cloud computing-tjenester, kan denne kompleksitet på internationalt plan være skadelig for væksten.

Når det spændte forhold mellem et internationalt internet og nationale jurisdiktioner søges løst, bør der også tages hensyn til, at der er mange forskelligartede sager, der kan være genstand for sådanne konflikter, som derfor ikke ville kunne løses ved hjælp af én fælles ordning.

³³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Genopbygning af tilliden til datastrømmene mellem EU og USA, COM(2013) 846.

³⁴ Projektet "Internet and Jurisdiction" har frembragt en nyttig samling eksempler, se <http://www.internetjurisdiction.net/>.

Europa-Kommissionen vil lancere en dybtgående undersøgelse af risiciene på internationalt plan i forbindelse med de konflikter mellem jurisdiktioner og lovgivning, der opstår på internettet, samt vurdere alle de mekanismer, processer og værktøjer, der er til rådighed, og som er nødvendige for at løse disse konflikter. Alle muligheder for handling på EU-plan eller internationalt plan vil derefter blive overvejet nøje, herunder mulige lovgivningsmæssige initiativer eller yderligere vejledning efter behov, under hensyntagen til relevante konsekvensanalyser. Dette arbejde vil bygge videre på eksisterende politikker.

9. KONKLUSIONER

Den Europæiske Union og verden som helhed er nødt til at tage bevidst stilling til internetforvaltningens fremtidige form og udvikling. Kommissionen mener, at EU-institutionerne og medlemsstaterne har brug for en fælles vision for den fremtidige model for internetforvaltning. Kommissionen agter at forelægge en statusrapport i 2015 om hovedelementerne i denne meddelelse set på baggrund af den globale udvikling inden for internetforvaltning.

Internettet bør forblive et **samlet, åbent, frit, ufragmenteret** net af net, som er underlagt de samme love og regler som dem, der gælder for andre aspekter af vores hverdag. Forvaltningen af internettet bør baseres på en rummelig, gennemsigtig og ansvarlig **flerpartsmodel**, der dog ikke må være til hinder for, at der gennemføres lovtiltag for at beskytte fastlagte målsætninger af almen interesse såsom at sikre respekt for **menneskerettighederne, de grundlæggende friheder og de demokratiske værdier samt sproglig og kulturel mangfoldighed og omsorg for sårbare personer**. En **sikker, beskyttet, solid og robust infrastruktur** danner grundlaget for internetbrugernes **tillid og tiltro**. Samtidig skal **internettets innovative styrke** bevares med fuld deltagelse af den europæiske internetøkonomi, idet der bygges videre på et styrket digitalt indre marked, der er tæt forbundet med resten af verden. Dette kræver varsomt men fast lederskab.

Den Europæiske Union er godt rustet til at kunne spille sin rolle i en sund forvaltning af internettet, idet den fortsat udvikler sig hen imod at blive et moderne netforbundet samfund med flere forskellige centre for magt og beslutningstagning. Kommissionen opfordrer Rådet og Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og medlemsstaterne til at blive enige om en fælles vision, som den fremgår af denne meddelelse, og advokere samlet for den i de kommende internationale debatter.